

האדמו"ר מהאלמין
רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

מקוה ישראל ה'

חלק 1

סיפורי מעשיות בענין טהרת המקוה

אור הזוהר 235 * אב תשע"ג

מפעל הזוהר העולמי טל: 0527651911

נענה רבינו ואמר לי "על טבילה שניה זאת אני מבטיח לך שלא יזיק", וטבלתי שוב כמצוות רבינו עלי, ואף על פי שהמים היו קרים ביותר, וגם בצאתי מן המים היה קור גדול, ברוך ה' לא הזיק כלום.

(זכרון חיים, תולדות אדמו"ר מריבניץ זכרוננו צדיק וקדוש לברכה)

הלך עוד פעם למקוה

הקדוש רבי אברהם מלי מטשענאווי זכרוננו צדיק וקדוש לברכה, פעם אחת בערב שבת קודש אחר ההכנה וטבילת מקוה ולבש כבר בגדי שבת קודש, הודיעו לו אשר שר המחוז בא לביתו ורוצה לדבר עם הרב זכרוננו צדיק לברכה על דבר ענין נחוץ, אז בהכרח נתן לו רשות לבא לפניו לחדרו, וכשבא לפניו הושיט להרב זכרוננו צדיק לברכה את ידו לברכת שלום כנהוג ודיבר עמו, ואחרי זה כשהלך מאתו אמר הגאון הצדיק זכרוננו צדיק לברכה, שנתקיים בי מאמר הכתוב ותם לריב כחכם, ושוב פשט את בגדי שבת קודש לעשות מחדש ההכנה וטבילת מקוה כבתחילה.

(וילקט יוסף, קובץ ל"ה סימן ק"ז)

הושטת יד לנכרי - הלך עוד הפעם להיטהר

ותגר נכרי נזדקק לרבי מרדכי זכרוננו צדיק לברכה בנו של רבינו (הרב הקדוש ר' יוסף חיים זאנענפעלד זכרוננו צדיק לברכה) בעניני מסחר, ומכיון שרבי מרדכי לא היה בביתו באותו שעה, הופיע הלה בבית רבינו כדי לחפש אחריו. מפני דרכי שלום קיבל רבינו את פני התגר וגם הושיט לו את ידו. בני הבית אשר לא ידעו מכל אשר נעשה, תמהו על העלמו של רבנו באמצע היום שלא כמנהגו, כאשר חיפשו אחריו, לגודל הפליאה שוב מצאוהו בבית הטבילה. וכאשר שאלוהו טבילה בשעה זו על מה היא באה? השיבם רבינו בניחותא ובהבעת פנים שכאילו והדבר מובן מאליו: **הרי הושטתי את ידי לנכרי והלכתי להיטהר** [בזכרוננו שהמספר הוסיף והמקוה בעת ההיא קרה מ אד היתה ובימי החורף, ודרכי הגישה לטבילה היו קשים מחמת עומק של מדרגות בלתי מסודרות במקוה שבבתי מחסה בימים ההם].

(מי הדעת)

ראה את הערל והלך למקוה

עיני בהקדמה לספר שאלות ותשובות יריעות שלמה מהגאון רש"ז אולמאן זכרוננו צדיק לברכה שכתב, כי בעל בית

הרבי טבל במי הנהר הקפואים

ללא צורך הקדוש רבי דוד מלעלוב זכרוננו צדיק לברכה היתה דרך מיוחדת בטבילת המקוה, בכפר ביאלה הסמוך ללעלוב עיירת מגוריו, היה הר גבוה שהתנשא לגובה שש קומות ונהר זרם תחתיו, בימות החורף התכסה ההר בשלג ומי הנהר קפאו, לעת שכזאת העפיל הרבי מלעלוב לפסגת ההר וערך גלגול שלג במורדו, עד שנפל על שכבת הכפור שכיסתה את הנהר, מעוצמת הנפילה נבקע הקרח והרבי טבל במי הנהר הקפואים.

(דרך צדיקים, דף כה)

ממשכבו הלך לערך ארבעה או חמשה קילאמעטער (לערך שלשה מייל) לטבול גופו הקדוש במים, אף על פי שההליכה היתה קשה מאוד כי היו עולים הרים ויורדים גבעות מכל מקום לא חסך רבינו כוחותיו ובמסירות נפש הלך בכל עת לטבול במים.

(זכרון חיים, תולדות אדמו"ר מריבניץ זכרוננו צדיק וקדוש לברכה)

מצאתי את החור ויצאתי בשלום

דלהן סיפור רבינו בעת שערך שלחנו הטהור ביום ל"ג בעומר לכבוד ההילולא של התנא האלקי רבן שמעון בן יוחאי זכותו יגן עלינו. פעם אחת הלכתי לטבול בנהר, וכמו שהיו אז ימי החורף וכל הנהר דעניסטאר היה קפוא, ולא היה עצה אלא להכות ולחתוך בקרח עד שעשינו חור, וירדתי לטבול, והנה אחרי שטבלתי כמה פעמים וחפצתי לצאת, לא מצאתי את פתח החור, והייתי ממש בסכנה תחת המים עד אשר העיר ה' את מוחי ונזכרתי בהפסוק שכתוב ב"שערי ציון" שכאשר חושבים זה הפסוק מיד הישועה בא בסייעתא דשמיא, ואכן מצאתי את החור ויצאתי בשלום. (רבינו הראה לנו אז את הפסוק אולם מאחר שלא ציינתי זאת בשעת מעשה נשכח ממני, וחבל).

(זכרון חיים, תולדות אדמו"ר מריבניץ)

טבילה השניה גם כן לא תזיק

שבת קודש כשהלכתי עם רבינו לטבול במי הנהר הקרים, רבינו טבל, אחר כך פנה אלי והביט עלי וראה שאיני טובל את עצמי, אמר רבינו "נו" למה אין אתה הולך לטבול, עניתי לרבינו שיש לי קרירות (פארקיל"ט), ואתמול כשטבלתי כבר התכוונתי שיהיה לכבוד שבת קודש. ענה לי רבינו: "הגדול" (כוונתו לרבינו הבעל שם טוב הקדוש) אמר שטבילה אחת לא מזיק, והלכתי וטבלתי את עצמי פעם אחת,

לתלמידיו בענין כוונת המקוה (הנדפס כעת בסידור אדמו"ר הזקן), ותלמידיו היו גאוני ארץ בנגלה ובנסתר, ואמרו לו, רבינו, הנה בכתבי האר"י זכרוננו לברכה איתא הכוונות באופן אחר מכוונות אלו אשר אדונינו מגלה לנו, וכאשר שמע הבעל שם טוב הקדוש דבר זה מהם תיכף השליך ראשו לאחוריו, ופניו נעשו לפיד אש ועיניו בולטות כדרכו בהתפשטות הגשמיות בעת עלייתו בעולמות העליונים, ונפל על תלמידיו פחד ורעדה גדולה.

אקצא השולחן ישב ר' נחמן האראדנקיר כי היה צעיר שבתלמידים, והנה על ר' נחמן הנזכר לעיל נפל תרדמה גדולה עד שלא היה ביכלתו בשום אופן להתאפק מלישן והיצר לו מזה מאוד, כי זה באמת בזיון גדול שהבעל שם טוב עוסק בעליית נשמה וכל תלמידיו יושבים בפחד וברעדה, והוא נרדם אצל השולחן הטהור, ופתח בידיו בחוזק את עיניו, אבל כל זה לא הועיל לו רק נרדם וישן בתרדמה גדולה, ובתוך שינתו חלם לו איך שהוא הולך בחוץ ורואה עם רב רצים במהירות גדול ורץ גם הוא אחריהם ושאל אותם מהו מרוצתם, ואמרו לו בחפזון גדול וכי אינו ידוע לך שרבינו הקדוש ידרוש מיד, ושאל אותם מי הוא הרב אשר בעבורו היא החרדה הגדולה הזאת ומצד החפזון הגדול לא ענו אותו כלל, והלך אחריהם עד שבא לבית גדול ומהודר מאוד שמעולם לא ראה הידור כזה, והבית מלא מפה לפה אנשים אשר לפי ראות פניהם הם גדולי עולם, ובבית זה היה הרעש יותר גדול מבחוץ, ושמע שהכל אומרים בפחד ושמחה גדולה, הנה תיכף ידרוש לנו רבינו הקדוש רזין דאורייתא, ובתוך כך בא הבעל שם טוב והתחיל לדרוש הדרוש הזה בכוונת המקוה, ועמד לנגדו איש רך בשנים וסתר את דברי הבעל שם טוב, ושאל מי הוא זה, ואמרו שהוא האר"י זכרוננו לברכה, ונמשך הפלפול ביניהם זמן רב עד ששמע איך האר"י זכרוננו לברכה הודה לדברי הבעל שם טוב, ובתוך כך הקיץ ר' נחמן משנתו, ותיכף ישב הבעל שם טוב ואמר: נחמן, אני לקחתי אותך להיות עד בדבר, תעיד האם לא הודה לי האר"י זכרוננו לברכה? ואחר כך סיים הבעל שם טוב את הדרוש והלך לו, עד כאן לשונו.

(בעל שם טוב על התורה פרשת יתרו, בהגהות מקור מים חיים אות ט"ז)

על ידי המקוה היה יכול להיות הגאולה שלימה

אעשר אורות (דף י"ג עמוד א') כתב וזה לשונו: נודע ומפורסם שהבעל שם טוב אמר אם היה יכול המגיד הקדוש ממעזריטש לילך למקוה היה מביא משיח, והצדיקים ביארו זה המאמר שהמגיד ביכלתו עם המקוה שלו להכניס הרהורי תשובה בכל העולם, והיתה הגאולה שלימה.

(בעל שם טוב על התורה פרשת יתרו, בהגהות מקור מים חיים אות ט"ז)

אברהם ובעל יריעות שלמה הגאון הצדיק הללו היה בני הגאון הצדיק רבי שלום חריף זכרוננו צדיק לברכה, והיו קדושים ונתגדלו ונתקדשו בקדושה יתירה על ברכי אביהם וכו'. פעם אחת בא אדם רשע וצורר היהדות לביתו וראה את הבנים, וכשהלך לו תיכף ומיד לקחת הגאון הקדוש זכותו יגן עלינו את בניו לטבול אותם במקוה טהרה. (מי הדעת)

מפני שאחד מן המסובים לא טבל איבד את קולו ולא יכל לזמר זמירת שבת קודש

אבא חורפו שמעתי ענין פלא בשם הרב הקדוש מהר"ם מראזוואדאנו זלה"ה שהיה מנהגו לזמר בעצמו בליל שבת קודש "אזמר בשבחין" לפני אכילת הדגים, ופעם אחת התחיל לזמר, ולא יכול אפילו לומר ב' או ג' תיבות בזמר זה, וצוה להביא הדגים מקודם, ואחר אכילת הדגים נסה שנית להרים קולו ולא יכול, והפסיק ואמר בלחש לבנו שהיה מוסב אצלו לא אוכל לזמר מפני שיש כאן בבית המדרש אדם אחד שצריך טבילת עזרא ולא טבל.

אבא יצא בנו מן השולחן ושאל לכל אחד מהאנשים הנאספים אם היו במקוה ואמרו כולם הן, וחזר לאביו וסיפר לו תשובתם. ענה הרה"ק אם כן אנסה את מזלי לנגן בניגון אחר ממה שהיה רגיל והתחיל ניגון אחר ובקושי גדול אמר איזה תיבה או שתיים עד דבחקל תפוחין דאינון קדישין, נשתתק ולא היה יכול לומר בשום אופן, עד שחרה אפו ויצא בעצמו מן השולחן והלך בבית המדרש כמחפש איזה איש, עד שפגע באיש אחד ואמר לו בכעס, אתה רוצה לרמאות אותי, שקר אתה דובר, לא היית במקוה על כן צא מבית מדרשי, ותיכף הודה האיש והתנצל, היות שבא ערב שבת קודש ממקום רחוק והיה סבור שיגיע לכאן בעוד היום גדול ויהיה לו פנאי לילך כאן במקוה, אבל היה מוטרד מאד, על כן נאנס ולא הלך, ואמר לו הרב זכרוננו לברכה, אם כן כחשת ולא יצאת החוצה להשבית אותי מזמירות שבת קודש, עד כאן שמעתי, והוא דבר פלא מגודל קדושת הרב זלה"ה.

על כל פנים ממוצא הדברים אנו לומדים אשר הצדיקים הגדולים אין בכחם להשפיע קדושת שבת קודש השוכן אתם על אנשים המסתופפים בצלם, ואם לא טהרו מטומאתם אינם יכולים לירש קדושת השבת ולקדשהו.

(יגל יעקב, פרשת תולדות)

האר"י"ל הודה לבעל שם טוב בסודות המקוה

אבא סיפורים נוראים (לבעל מחבר ספר מצרף העבודה) סיפר וזה לשונו: הנה שמעתי מנאמני רוח אשר פעם אחת דרש הבעל שם טוב הקדוש זכרוננו צדיק לברכה

